

ชื่อสมุนไพรมะเร็งและเครื่องยาในตำรายาถิ่นใต้

วรรณิษฐา นิลสังข์^๑

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ชื่อสมุนไพรมะเร็งและเครื่องยาที่ปรากฏในตำรายาโบราณพื้นถิ่นในภาคใต้ ของวัดพุทธสีมา จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ชื่อตำรายาสามเนตรชู ผลการศึกษาพบว่า ชื่อสมุนไพรมะเร็งและเครื่องยาที่ปรากฏในตำรายาฉบับนี้มีทั้งชื่อที่เป็นภาษาไทยกลาง และภาษาไทยถิ่นใต้ โดยชื่อสมุนไพรมะเร็งและเครื่องยาที่ใช้บางชนิดปรากฏชื่อภาษาถิ่น บางชนิดปรากฏชื่อภาษาไทยกลาง และบางชนิดปรากฏทั้งชื่อภาษาถิ่นและภาษาไทยกลาง โดยชื่อสมุนไพรมะเร็งและเครื่องยาที่ปรากฏในตำรายาสามเนตรชูฉบับนี้ถือเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการศึกษาด้านตำรายาโบราณ และหากจะศึกษาเกี่ยวกับชื่อสมุนไพรมะเร็งและตัวยาในตำรายาโบราณให้เกิดประโยชน์ ควรมีการบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษา

คำสำคัญ: ตำรายาโบราณ, ไทย, สมุนไพรมะเร็ง, ภาษาถิ่นใต้

---

^๑ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทย คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร รหัสนักศึกษา

ชื่อสมุนไพรและเครื่องยาในตำรายาถิ่นใต้

วรนิษฐา นิลสังข์

บทนำ

ภัครพล แสงเงิน และ กังวล คัชชิมา (๒๕๖๓: ๖๕) กล่าวว่า ตำรายา คือมรดกทางภูมิปัญญาสำคัญของคนไทยตั้งแต่อดีต เป็นวรรณกรรมที่บันทึก ถึงตำรับยาที่ใช้ในการรักษาโรคต่าง ๆ ของผู้คนในอดีต เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วโดยทั่วไปว่า “ยา” คือ หนึ่งในปัจจัยสี่ของมนุษย์ที่ช่วยบรรเทาจากอาการเจ็บป่วยทั้งหลายได้ การดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นจำเป็นต้องอาศัย “ยา” ในการขจัดและปิดเป่าโรคพยาธิต่าง ๆ ที่เบียดเบียนการดำรงชีวิตของมนุษย์เพื่อใช้ในการปรับสมดุลของร่างกายให้เข้าสู่ภาวะปกติผ่าน “ตำรับยา” อันเป็นภูมิปัญญาของการสังเกต ทดลองและปรับใช้ตำรายาของคนในอดีต ดังนั้นตำรายาจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์มาตั้งแต่ในอดีตเลยทีเดียวได้

โดยเฉพาะตำรายาพื้นถิ่นของแต่ละภาค ที่ในปัจจุบันหาได้ยากเนื่องจากไม่ได้รับการดูแล และมีการสูญหายไปตามกาลเวลา ในตำรายาแต่ละฉบับจะมีการกล่าวถึงสมุนไพร เครื่องยา หรือ ส่วนประกอบในการปรุงยาไว้มากมาย รวมถึงมีการปรากฏอยู่ของพืชบางชนิดที่ในปัจจุบันไม่สามารถพบเห็นได้แล้ว และแน่นอนว่าในตำรายาพื้นถิ่นของแต่ละภาคก็จะปรากฏพืชพื้นถิ่นของแต่ละพื้นที่ที่การบันทึก ทำให้มีการใช้ชื่อพืชหรือตัวยาเหล่านั้นเป็นภาษาถิ่น ในเอกสารต้นฉบับเรื่องตำรายาสามเณรชุดที่ได้เลือกมาเป็นเอกสารหลักในการศึกษาครั้งนี้ก็เช่นกัน

การเขียนชื่อสมุนไพรและเครื่องยาที่ปรากฏในตำรายาสามเณรชุด

๑. การเขียนโดยใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นใต้ คือ ชื่อสมุนไพรหรือเครื่องยาที่เขียนด้วยคำศัพท์ภาษาถิ่นใต้หรือเขียนตามสำเนียงการออกเสียงในภาษาถิ่นใต้

ลูกดีปลี, ดีปลีเขียก, ดีปลี	หมายถึง ผลที่แก่จัดของต้นดีปลี ^๒
ชีเต๋รย (หญ่าชีเต๋รย)	หมายถึง หญ่าเจ้าชู ^๓
จ้วนหมูหล่อง (จ้วนหมูหลอง)	หมายถึง คันชุนหมาบ้า, กระทุ้งหมาบ้า ^๔

^๒ ชยันต์ พิเชียรสุนทร, แม้นมาส ขวลิต และวิเชียร จีรวงส์, คำอธิบายตำราพระโอสถพระนารายณ์ (กรุงเทพฯ: อมรินทร์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๕๘), ๓๖๙.

^๓ Sanook, พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน คำว่า หญ่าชีเต๋รย, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-user/search/%E0%B8%AB%E0%B8%8D%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%B2%E0%B8%B5%E0%B8%8A%E0%B8%80%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%A2/>

^๔ ชยันต์ พิเชียรสุนทร, แม้นมาส ขวลิต และวิเชียร จีรวงส์, คำอธิบายตำราพระโอสถพระนารายณ์ (กรุงเทพฯ: อมรินทร์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๕๘), ๒๙๙-๓๐๐.

เข็ยกเขาก้วน (เข็ยกเขापวน)	หมายถึง เข็ยกเขापวน, มะเดื่อดิน ^๕
ดีปลีขี้น้ก (ดีปลีขี้น้ก)	หมายถึง พริกขี้หนู ^๖
ลำป๋าม (ลำป๋าม)	หมายถึง ปลากระแห ^๗
น้ำผึ้งร้วง (น้ำผึ้งรวง)	หมายถึง น้ำผึ้งที่บีบได้จากรวงผึ้ง ^๘
กล้วยต๊ีบ	หมายถึง กล้วยชนิดหนึ่งที่คล้ายกับกล้วยตานี ^๙
เฉียงพรา (เฉียงพร้า)	หมายถึง สันพร้าวนางแอ, บงคด, สี่พันนางแอ ^{๑๐}
ลั้งทังไก (ลั้งตังไก)	หมายถึง ต้นตำแย ^{๑๑}

๒. การเขียนโดยใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลาง คือ ชื่อสมุนไพรหรือเครื่องยาที่เขียนด้วยคำศัพท์ภาษาไทยกลาง เช่น

น้ำมันงา	คือ น้ำมันงา
หมากผู่	คือ หมากผู้
สารส้ม	คือ สารส้ม
ไมไผ่ลีสูก	คือ ไมไผ่ลีสูก
พานงูขาว	คือ หงู่พานงูขาว
โพปา	คือ โพธิ์ป่า
เลบมีนาง	คือ ต้นเล็บมือนาง
ม่อแว้ง	คือ มะแว้ง
ม่ขามป้อม	คือ มะขามป้อม

^๕ เรื่องเดียวกัน, ๓๖๓.

^๖ เตชา ศิริภัทร, พริกขี้หนูสัญลักษณ์ของขนาดและคุณภาพ, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก <https://www.doctor.or.th/article/detail/๔๐๐๓>

^๗ Sanook, พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน คำว่า ลำป๋าม, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-th-th-royal-institute/search/%E0%B๘%A๕%E๐%B๘%B๓%E๐%B๘%๙B%E๐%B๘%B๓/>

^๘ ชัยนต์ พิเชียรสุนทร, แม้นมาส ขวลิต และวิเชียร จีรวงส์, คำอธิบายตำราพระโอสถพระนารายณ์ (กรุงเทพฯ: อมรินทร์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชซิง, ๒๕๕๘), ๑๖๒.

^๙ ชัยวัฒน์ สีแก้ว, การปริวรรตและศึกษาวิเคราะห์เอกสารโบราณภาคใต้ ประเภทหนังสือбудดำ (ฉบับหอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช) เรื่อง คาถาและตำรายา, (นครศรีธรรมราช: ประยูรการพิมพ์, ๒๕๕๘), ๑๐๐.

^{๑๐} เรื่องเดียวกัน, ๑๕๕.

^{๑๑} โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช, พิษมีพิษ, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก http://www.rspg.or.th/plants_data/use/toxic_๐๒.htm

ขมิ้นออย

คือ ขมิ้นอ้อย

คำที่ใช้ในการกล่าวถึงสมุนไพรและเครื่องยาในตำรายาสามเณรชู

๑. สมุนไพรและเครื่องยาที่ใช้เฉพาะชื่อภาษาถิ่นได้ คือ สมุนไพรและเครื่องยาที่ปรากฏการกล่าวถึงด้วยคำเรียกภาษาไทยถิ่นใต้เท่านั้น เช่น

ลูกจัน (ลูกจันหน้)	หมายถึง ผลจันหน้
กล้วยพองลา (กล้วยพองลา)	หมายถึง กล้วยตานี ^{๑๒}
หมากหม่ก (หมากหมก)	หมายถึง ผักพุม, พุมสามง่าม ^{๑๓}
ส้มงั่ว (ส้มงั่ว)	หมายถึง มะงั่ว ^{๑๔}
ส้มขามเปียก(ส้มขามเปียก)	หมายถึง มะขามเปียก
ผักไผ่	หมายถึง มะระขึ้นก ^{๑๕}
ย่านเข้าคั้น	หมายถึง ส้มเขาคั้น ^{๑๖}
กัเหรีียง (กะเหรีียง)	หมายถึง ต้นเหรีียง ^{๑๗}
ก้อทึง (กาทึง)	หมายถึง สารภีทะเล ^{๑๘}

^{๑๒} ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน, กล้วยตานี, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก <https://www.donmun.go.th/fileupload/๖๖๗๕๔๗.pdf>

^{๑๓} ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน, หมากหมก, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก https://www.tungsong.com/NakhonSri/vegetable/group_๓/๓_๑๖.html

^{๑๔} มติชน, “มะงั่ว”ผลไม้สมุนไพรโบราณในคัมภีร์แพทย์ที่นำรู้จัก, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก https://www.technologychaoban.com/agricultural-technology/article_๑๐๖๕๕๗

^{๑๕} วิจิตรา พรหมจรรย์, “ผักไผ่” ผักขม ๆ ที่มองข้ามแต่ประโยชน์อนันต์, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก https://race.nstru.ac.th/home_ex/blog/topic/show/๘๐๒๐#:~:text=%E0%B8%9C%E0%B8%B๑%E0%B๘%๘๑%E0%B๙%๘๔%E0%B๘%AB%E0%B๙%๘๘%๒๐%E0%B๙%๘C%E0%B๘%B๑%E0%B๘%๘๑%E0%B๘%๘๗%E0%B๘%B๕%E0%B๙%๘๘%E0%B๘%A๑%E0%B๘%B๕%E0%B๘%A๓%E0%B๘%AA,%E0%B๙%๘๐%E0%B๘%A๓%E0%B๘%B๕%E0%B๘%A๒%E0%B๘%๘๑%E0%B๙%๘๓%E0%B๘%๙๙%E0%B๙%๘๑%E0%B๙%๘๕%E0%B๙%๘๘%E0%B๘%A๕%E0%B๘%B๐%E0%B๘%A๐%E0%B๘%B๙%E0%B๘%A๑%E0%B๘%B๕%E0%B๘%A๐%E0%B๘%B๒%E0%B๘%๘๔%E0%B๘%๘๘%E0%B๘%B๐

^{๑๖} พิษณุดา เจริญจิต, ส้มเขาคั้น ผักพื้นบ้านที่ถูกมองข้าม คนใต้เขาบอกว่าอร่อยแรง, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก https://www.technologychaoban.com/folkways/article_๑๑๔๘๐

^{๑๗} Vayofarm, ต้นเหรีียง หรือ กะเหรีียง, เรียง, สะเหรีียง, นะกิง, นะริง, สะตือ (Parkia Timoriana), เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก <https://farm.vayo.co.th/blog/parkia-timoriana/#>

^{๑๘} สุภารัตน์ หอมหวาน, สารภีทะเล, เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗, เข้าถึงได้จาก <https://apps.phar.ubu.ac.th/phargarden/main.php?action=viewpage&pid=๑๑๖>

๒. สมุนไพรและเครื่องยาที่ใช้เฉพาะชื่อภาษาไทยกลาง คือ สมุนไพรและเครื่องยาที่ปรากฏการกล่าวถึงด้วยคำเรียกภาษาไทยกลางเท่านั้น เช่น

ปุนแดง	คือ ปุนแดง
ซีเหล็ก	คือ ซีเหล็ก
เขากวาง	คือ เขากวาง
งาช้าง	คือ งาช้าง
ลมุด	คือ ละมุด
ดิสอพอง	คือ ดินสอพอง
มะเฟือง	คือ มะเฟือง
นมกระแซง	คือ นมกระแซง
โกฐเข้'มา	คือ โกฐเขมา
เปลานอย	คือ เปล้าน้อย

๓. สมุนไพรและตัวยาที่ใช้ทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นใต้ คือ สมุนไพรและเครื่องยาที่ปรากฏการกล่าวถึงด้วยคำภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นใต้ เช่น

คำถิ่นใต้	คำภาษาไทยกลาง	ความหมาย
ลูกบา	ลูกสบา	หมายถึง สะบ้า
เจ็ดต'หมูน (เจ็ดหมูน)	ปรีแพ็ด	หมายถึง บอระเพ็ด
หัวซิง	ซิง	หมายถึง ชิง

บทสรุป

จากการศึกษาพบว่า ชื่อสมุนไพรและเครื่องยาที่ปรากฏในตำรายาสามเณรชู ซึ่งเป็นตำรายาพื้นถิ่นของภาคใต้ มีการปรากฏการใช้คำที่เป็นภาษาถิ่นใต้อยู่ ๒ รูปแบบ คือ ๑. การใช้คำภาษาถิ่นใต้เพื่อเขียนให้เป็นสำเนียงตามภาษาถิ่น ๒. การใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นใต้เพื่อระบุชื่อของสมุนไพรหรือเครื่องยานั้น ๆ ส่วนการใช้ภาษาไทยกลางที่ปะปนอยู่ก็มีการใช้ในลักษณะเดียวกัน และมีส่วนที่มีการใช้คำศัพท์ของทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นใต้ระบุชื่อของสมุนไพรหรือเครื่องยานั้น ๆ

อย่างไรก็ตามคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทความนี้ยังไม่ใช่คำศัพท์ทั้งหมดที่ปรากฏในตำรายาสามเณรชู วัดพัทธศรีมา เนื่องจากเอกสารมีสภาพที่ชำรุดเสียหายบางส่วน รวมถึงภาพถ่ายต้นฉบับบางส่วนที่ไม่สามารถอ่านความได้ทำให้อาจมีคำศัพท์บางส่วนที่ไม่ได้นำมากล่าวถึงในบทความฉบับนี้

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเฉพาะคำศัพท์ภาษาถิ่นที่ปรากฏในตำรายาพื้นถิ่นไม่เฉพาะเพียงตำรายาในภาคใต้ และไม่จำเพาะเพียงชื่อของสมุนไพร มีความน่าสนใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่ต่างออกไปจากปัจจุบัน ทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์พื้นถิ่นหรือคำที่ไม่ปรากฏการใช้งานแล้วในปัจจุบัน เหมาะแก่การเป็นแนวทางในการเรียนรู้เกี่ยวกับตำรายาหรือเอกสารโบราณได้ดี

อ้างอิง

ชยันต์ พิเชียรสุนทร, แม้นมาส ชวลิต และวิเชียร จีรวงส์. คำอธิบายตำราพระโอสถพระนารายณ์.

กรุงเทพฯ: อมรินทร์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๕๘.

ชัยวัฒน์ สีแก้ว. การปฎิวัติและศึกษาวิเคราะห์เอกสารโบราณภาคใต้ ประเภทหนังสือbudคำ

(ฉบับหอสมุดแห่งชาตินครศรีธรรมราช) เรื่อง คาถาและตำรายา. นครศรีธรรมราช:

ประยูรการพิมพ์, ๒๕๕๘.

พิชญาดา เจริญจิต. สัมเขาคัน ผักพื้นบ้านที่ถูกลืมของชาวมอญ คนได้เขาบอกว่าอร่อยแรง. เข้าถึงเมื่อ ๑๒

มีนาคม ๒๕๖๗. เข้าถึงได้จาก

https://www.technologychaoban.com/folkways/article_๑๑๔๘๐.

สุดาร์ตน์ หอมหวาน. สารภีทะเล. เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗. เข้าถึงได้จาก

<https://apps.phar.ubu.ac.th/phargarden/main.php?action=viewpage&pid=๑๑๖>.

เดชา ศิริภัทร. พริกชี้หนูสัญลักษณ์ของขนาดและคุณภาพ. เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗. เข้าถึงได้

จาก <https://www.doctor.or.th/article/detail/๔๐๐๓>

โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช. พืชมีพิษ. เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗. เข้าถึงได้จาก

http://www.rspg.or.th/plants_data/use/toxic_๐๒.htm.

Sanook. พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน คำว่า ลำปำ. เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม

๒๕๖๗. เข้าถึงได้จาก [https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-th-th-royal-](https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-th-th-royal-institute/search/%E0%B8%A๕%E0%B8%B๓%E0%B8%9B%E0%B8%B๓/)

[institute/search/%E0%B8%A๕%E0%B8%B๓%E0%B8%9B%E0%B8%B๓/](https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-th-th-royal-institute/search/%E0%B8%A๕%E0%B8%B๓%E0%B8%9B%E0%B8%B๓/).

พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน คำว่า หญ้าขี้เตย. เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม

๒๕๖๗. เข้าถึงได้จาก [https://www.sanook.com/dictionary/dict-](https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-user/search/%E0%B8%AB%E0%B8%8D%E0%B8%89%E0%B8%B๒%E0%B8%8๒%E0%B8%B๕%E0%B8%8๙%E0%B8%8๐%E0%B8%๙๕%E0%B8%A๓%E0%B8%A๒/)

[user/search/%E0%B8%AB%E0%B8%8D%E0%B8%89%E0%B8%B๒%E0%B8%8๒%E0%B8%B๕%E0%B8%8๙%E0%B8%8๐%E0%B8%๙๕%E0%B8%A๓%E0%B8%A๒/](https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-user/search/%E0%B8%AB%E0%B8%8D%E0%B8%89%E0%B8%B๒%E0%B8%8๒%E0%B8%B๕%E0%B8%8๙%E0%B8%8๐%E0%B8%๙๕%E0%B8%A๓%E0%B8%A๒/).

[๐%B8%A๒/](https://www.sanook.com/dictionary/dict/dict-user/search/%E0%B8%AB%E0%B8%8D%E0%B8%89%E0%B8%B๒%E0%B8%8๒%E0%B8%B๕%E0%B8%8๙%E0%B8%8๐%E0%B8%๙๕%E0%B8%A๓%E0%B8%A๒/).

Vayofarm. ต้นเหรีียง หรือ กะเหรีียง,เรียง,สะเหรีียง,นะกิง,นะริง,สะตือ (Parkia Timoriana).

เข้าถึงเมื่อ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗. เข้าถึงได้จาก [https://farm.vayo.co.th/blog/parkia-](https://farm.vayo.co.th/blog/parkia-timoriana/#)

[timoriana/#](https://farm.vayo.co.th/blog/parkia-timoriana/#).